

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 030464 18 U
Sarajevo, 20.03.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Razije Behlulović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice, [ime] iz Sarajeva, ulica Jajačka, zastupana po punomoćniku [ime], advokatu iz Sarajeva, ulica Prušćakova broj [broj], protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-6-9/17DGL od 25.07.2018. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH, ulica Vilsonovo šetalište broj 10, Sarajevo u upravnoj stvari obrade ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.03.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka BiH broj: UP1 03-1-37-1-6-9/17DGL od 25.07.2018. godine, kao neosnovan, odbijen je prigovor [ime], podnesen Zavodu zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo zbog uvida u zdravstveni karton u svrhu kontrole privremene spriječenosti za rad.

Tužiteljica je protiv konačnog rješenja pokrenula upravni spor zbog povrede pravila postupka, nepoptuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi, da je Zavod zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo vršio nezakonitu obradu njenih ličnih podataka na način, da je izvršen uvid u zdravstveni karton tužiteljice, kako bi se utvrdila opravdanost spriječenosti za rad zbog bolesti. Dalje navodi, da joj nije bilo omogućeno da se u upravnom postupku izjasni po svim činjenicama koje se odnose na ovu upravnu stvar kao i da postoje osnovi sumnje da su njeni lični podaci nezakonito obrađivani, te je u tom smislu povrijeđen član 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH. Ne osporava pravo svog poslodavca da u okviru zakonskih normi traži kontrolu bolovanja, ali samo u vrijeme trajanja bolovanja, što poslodavac nije učinio u vrijeme kada su te okolnosti postojale. Dalje, osporava postupanje kontrolora podataka Zavoda za zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo, što je dozvolio i dostavio njenom poslodavcu, Ministarstvu za rad, socijalnu politiku, raseljena lica i izbjeglice Kantona Sarajevo izvještaj po zahtjevu za opravdanost bolovanja zaposlenika tog ministarstva. Ministarstva jer je cijeli postupak

urađen u suprotnosti sa članom 55. Zakona o zdravstvenom osiguranju FBiH. Dakle, tužiteljica je za vrijeme kontrole obrade ličnih podataka bila na svom radnom mjestu i radila, pa iz tog razloga nije bio ispunjen zakonski uslov obrade podataka iz člana 55. stav (5) i (6) pomenutog zakona. Navodi, da Zavod zdravstvenog osiguranja nema nikakav radnopravni odnos sa tužiteljicom, iz čega proizilazi da nisu ispunjeni uvjeti člana 9. tačka c) Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH. Navodi, da se termin „za vrijeme“ razlikuje od termina „za period“, čime kontrolor nije imao pravo obrade podataka nakon što je prestala privremena spriječenost za rad. Slijedom prednjeg, tužiteljica predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi rješenje broj: UP1 03-1-37-1-6-9/17DGL od 25.07.2018. godine, Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH i upozori Javnu ustanovu, Zavod zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo, da obradu ličnih podataka vrši u skladu sa relevantnim zakonskim propisima i da u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, obavijesti Agenciju i dostavi dokaze o preduzetim mjerama.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Osporenim rješenjem, konačno je odbijen, kao neosnovan, prigovor tužiteljice izjavljen protiv Zavoda zdravstvenog osiguranja Kantona Sarajevo (u daljem tekstu „kontrolor“) zbog uvida u zdravstveni karton u svrhu kontrole privremene spriječenosti za rad. Prema obrazloženju osporenog rješenja, Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH je ocijenila, da je u konkretnom slučaju obrada podataka za tužiteljicu izvršena u skladu sa zakonom, obzirom da je kontrolor, postupajući po zahtjevu poslodavca tužiteljice, izvršio nadzor medicinskog kartona tužiteljice i opravdanost za spriječenost rada, kako bi se ispunile nadležnosti utvrđene zakonom. Konačnu odluku kao u dispozitivu rješenja tuženi je donio, jer po njegovoj ocjeni, nije bilo povrede člana 9. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH.

Ovaj sud nalazi da se rješenje tužene temelji se na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava.

Cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj: 49/06 do 89/11), je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Istovremeno, ovim zakonom, osnovana je i Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini i utvrđena njena nadležnost, prema kojoj Agencija, kada uoči da je neka obrada ličnih podataka nezakonita, zahtijeva od kontrolora da prekine takvu obradu te nalaže druge mjere, a kontrolor je dužan bez odlaganja preduzeti naložene mjere i o tome u roku od 15 dana pisanim putem informisati Agenciju (član 41. stav 1. zakona). Prema članu 9. navedenog zakona, kontrolor može obrađivati posebne kategorije ličnih prava koji se tiču oblasti radnog prava u onoj mjeri u kojoj je ovlašten zakonom. U skladu s odredbom člana 55. stav 5. Zakona o zdravstvenom osiguranju FBiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 30/97 do 48/11), za vrijeme privremene spriječenosti za rad osiguranika odnosno za vrijeme korištenje prava na naknadu plaće vrši se nadzor. Prema citiranoj zakonskoj odredbi, nadzor vrši kontrolor Kantonalnog zavoda osiguranja i pravno odnosno fizičko lice, za vrijeme za koje ono isplaćuje naknadu

plaće na teret svojih sredstava. Pravilnik o postupku i kriterijuma za utvrđivanje privremene spriječenosti za rad, donosi Vlada Federacije na prijedlog ministra zdravstva. Članom 7. Pravilnika o postupku i kriterijumima za utvrđivanje privremene spriječenosti za rad zbog bolesti, povrede, ili drugih okolnosti određeno je da se utvrđivanje privremene spriječenosti za rad osiguranika utvrđuje i uvidom u medicinsku i drugu dokumentaciju osiguranika.

Iz stanja spisa proizilazi, da je Ministarstvo za rad, socijalnu politiku, raseljena lica i izbjeglice Kantona Sarajevo, svojim aktom broj: 13/01-34-36286/16 od 26.12.2018. godine, od kontrolora, za tužiteljicu zatražilo kontrolu kod doktora opće medicine, kako bi se utvrdila opravdanost njene spriječenosti za rad, preciznije bolovanja u 2016. godinu. Takođe, iz podataka u spisu je evidentno i da je kontrolor podataka, svojim aktom broj: 05-04-I-F.G.842/17 od 17.01.2017. godine zaključio, da su periodi bolovanja tužiteljice u 2016. godini, uredno vođeni i u skladu sa Pravilnikom o postupku i kriterijumu za utvrđivanje privremene spriječenosti za rad, zbog bolesti, povrede ili drugih okolnosti. Pravilno je tuženi odlučio, da je navedene radnje, kontrolor izvršio u skladu sa citiranim odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka, posebno odredbe iz člana 9. stav 2. tačka c), koja dopušta obradu ličnih podataka za izvršavanje obaveza, ili posebnih prava kontrolora iz oblasti radnog prava u onoj mjeri u kojoj je ovlašten zakonom. Dakle, odredba člana 55. stav 5. Zakona o zdravstvenom osiguranju FBiH, omogućuje da je kontrolor ima pravo da vrši nadzor privremene spriječenosti za rad, ovdje tužiteljice, gdje ista nema temporalno ograničenje nadzora privremene spriječenosti samo u vrijeme kad se ista dešava, nego određuje za koje predmetno vrijeme kontrolor ima pravo vršiti nadzor, što je isti u konkretnom i izvršio.

Nije od uticaja na odluku ni prigovor tužbe, da u konkretnom nisu ispunjeni uslovi za obradu posebnih kategorija podataka, budući da tužiteljica nije u radnom odnosu sa kontrolorom. Ovo iz razloga, što tužiteljica pogrešno tumači član 9. stav 2. tačka c) Zakona o zaštiti ličnih podataka, gdje isti ne određuje da kontrolor vrši obradu podataka iz radnog odnosa sa sopstvenim zaposlenicima, što bi bilo suprotno članu 1. i samoj svrsi Zakona, nego da kontrolu vrši u svim slučajevima i u mjeri kako je ovlašten zakonom.

Takođe, prigovor tužbe da je tuženi neovlašteno pružio predmetne lične podatke trećoj strani nije osnovan, budući da član 17. stav 2. Zakona o zaštiti ličnih podataka određuje, da lični podaci mogu biti dostavljeni trećoj strani na osnovu pisanog zahtjeva treće strane, ako je to potrebno radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonitih interesa treće strane. Iz stanja spisa proizilazi, da je u konkretnom treća strana uputila pisani zahtjev za predmetne podatke, gdje je nesporno da zakoniti interes proizilazi iz radnog odnosa treće strane i tužiteljice.

Ostali prigovori nisu od uticaja na odluku u ovoj pravnoj stvari, pa sud u skladu sa odredbom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Behlulović Razija

